

ningerne i Lænten, hvor Hovedbraden flæver denne, giver Sildeu Afgang til at vandre fra det ene Lænterum til det andet.

- 4) Foruden de foran beskrevne bruges i Limfjordens midterste og vestlige Del en fjerde Slags Bundgarn, som findes nærmere beskrevet i Bilag III S. 24. Det er de ældre Hæltbundgarns Form, der for disse er taget til Mynster.
- 5) Silberuserne ere af den sædvanlige Slags, der fra ældgammel Tid har været brugt i Limfjorden, og trænge ikke til nærmere Beskrivelse, saa meget mere som kun saa ere i Brug, efter Kontrollørens foranævnte Beretning ifkun 5.
- 6) Sildevaaddene, der især bruges i Dybsvenderne, ere store, 80 Favne lange, og Dybden efter Stedets Bessaffenhed; de betjenes af 6 Mand, hvoraf En vader i Vandet eller paa Grunden med den ene Arm, medens de andre 5 trække den anden Arm imod Grunden, hvor de tilsidst famles. Det er et besværligt og anstrængende Arbejde; men Udbyttet i sin Helhed af de 50 til 60 Vaad, der findes i Limfjorden, er dog betydeligere end af Bundgarnsfiskeriet og skaffer 3 à 400 Mennesker Bessæftigelse.
- 7) Nædgarn anvendes hist og her efter Sild og ere af sædvanlig Bessaffenhed, et i enhver Henseende nyttigt og derhos uafdeligt Fiskeredskab.

Se vi nu hen til de Bestemmelser, der fra Statens Side ere givne til Ordning af det tidligere saa betydelige og endnu ikke uvæsentlige Sildefiskeri i Limfjorden, saa træffe vi allerede i Christian V's Danske Lov Bestemmelser om, at Skjelde og Nætbor skulde være ophængte paa Raadhusene, og at Ruser og Bundgarn ikke maatte sættes for nær Dybet, Sejladsen til Ginder. Men først ved Fædn. af 15. Decbr. 1750 bleve nøjagtige og bestemte Regler fastslaaede, som tildele endnu ere gjældende. Staderne bleve matrikulerede og i det Hele den saa nødvendige Orden indført, hvor et stort Fiskeri skal trives. Næstskaberne til Fiskeriet vare de, som foran ere beskrevet, dog vare de nu mest brugelige Gaffelgarn forbudte, indtil Loven af 29. Decbr. 1857 tillod deres Brug i Nørflaa og Østerland. Tiden, hvori Fiskeriet var tilladt, var i ældre Tider indskrænket til Foraarsmaanederne, men blev ved sidstnævnte Lov frigivet hele Aaret med Undtagelse af Tiden fra medio Juni til 1. Oktbr. for Vaadernes Bedkommende, og fra 24. Juni til 24. Septbr. for Bundgarn og Silberuser.

Hvad nærværende Lovforslags Bestemmelser om Sildefiskeriet i Limfjorden angaar, da ere disse optagne uforandrede saaledes som de nu ere bestaaende. Særlig bemærkes ved § 25, at de der opførte Maal ere de fra Alders Tid brugte og af Fiskerne som hensigtsmæssige befundne. Det er indlysende, at i de smalle Løb og Indløbinger imellem Grundene maa der gives nogen Frihed i Henseende til Naderens Længde efter Stedets Situation og Vandets Bessaffenhed.

§ 26, der omhandler Besætningsmaaden, vil efter det foran Udvalgte ikke behøve videre Forklaring. I de matrikulerede Bænde er Staderens Beliggenhed nøjagtig bestemt i Stædebogen efter Mærker paa Landet.

§ 27. De i §§ 25 og 26 optagne Bestemmelser angaae ligesom de tilsvarende i Lov 29. Decbr. 1857 §§ 8 og 9 kun de til Sildebundgarnsfiskeri matrikulerede Bænde. Da der lettelig vil kunne blive Spørgsmaal paa sine Stæder om at foretage Forandringer i de her fastsatte Regler, navnlig ogsaa til Forsøg, har Udvalget anset det rettest at give Regeringen Bemyndigelse til at tilslade Afvigelse, hvor Omstændighederne tale derfor.

Efter Fædn. 15. Decbr. 1750 var det ikke tilladt at drive Sildebundgarnsfiskeri udenfor de matrikulerede Stæder. Dette blev først lovhjemlet ved § 9 i Lov af 29. Decbr. 1857, saaledes at Reglerne for Besætningsmaaden i de matrikulerede Bænde i Almindelighed ogsaa skulde være anvendelige for disse matrikulerede Stæder, dog at Regeringen bemyndigedes til at tilslæde Afvigelse. Det forekommer imidlertid Udvalget at være rettest, at Regeringen ligeoverfor de umatrikulerede Bænde stilles noget friere i sin Anordningsmyndighed end overfor de matrikulerede, navnlig da Lokaliteterne kunne være saa høist forskellige, og der er derfor nogen Forskjel i Paragrafens tvende Stykker.

Bestemmelsen i Lov 29. Decbr. 1857 § 10 er formentlig saa selvstændig, at den ikke behøver udtrykkelig at udtæles i Loven.

§ 28. Motivet til denne Tidsbegrænsning efter Lov 22. Marts 1867 § 1 er, at Ynglen af den vaaregende Sild angives, allerede sidst i Juni Maaned at vise sig i Fjorden i saadan Størrelse, at den kan fisses af Bundgarnene, hvilket ikke bør finde Sted; derimod formenes den allerede brugelig sidst i September, til hvilken Tid det derfor atter er tilladt at begynde dette Fiskeri. Paa et Vandomraade, hvor Fiskeriet bruges saa stærkt som paa Limfjorden, formener Udvalget, at det er gavnligt, at der undes de væsentligere Fiskerier nogen Hvile, og det har derfor